

MEDNARODNO PEVSKO SREČANJE Ob 75-letnici Slovenskega pevskega zbora San Martin

“Glasba je odsev kulturne identitete skupnosti. Preko nje se prenašajo zgodbe, vrednote, prepričanja in skupne izkušnje iz roda v rod. Vsaka kultura ima svoj edinstveni glasbeni repertoar, ki zajema bistvo njene kulturne dediščine.

Ne glede na to, ali gre za tradicionalna glasbila, posebne ritme ali značilne melodije, glasba služi za ohranjanje kulturne dediščine.

Danes bodo naši glasovi zveneli v harmoniji in prenesli sporočilo ljubezni, enotnosti in spoštovanja. Pozdravljamo vas na tem skupnem zborovskem srečanju”

S temi besedami nas je pozdravila Lučka Marinček Kastelic in otvorila srečanje, ki je potekalo v soboto, 17. junija, v cerkvi “La Asunción y San Andrés” blizu našega Slovenskega doma San Martín.

Slovenski pevski zbor San Martin praznuje letos 75. obletnico delovanja. V okviru tega jubileja si je naša zborovodkinja Ariana Žigart zamislila obetavna srečanja z drugimi zbori. Povabila je zbora italijanske in ukrajinske skupnosti.

Cerkev je bila polna. Po kratki predstavitvi zgodovine zbora smo se med toplimi aplavzi postavili pred oltar in začeli s koncertom. Zapeli smo **Pa se sliši** K. Pahorja. Sledile so pesmi **Večernica** A. M. Slomška, **Pojdi na vrt z menoj** M. Hartmanja, **Po jezeru** M. Vilharja in **Planinska** A. Foersterja.

Za nami je nastopil ukrajinski zbor, ki nas je očaral s prelepimi narodnimi nošami in zanimivimi bandurami. Lučka nam je prebrala majhen pregled njegove zgodovine. Capella de Banduristas »Tarás Shevchenko« (Ukrajinskega kulturnega društva »PROSVITA« v Argentini) je leta 1961 ustanovil maestro Basilio Kaczurak in jo neprekinjeno vodil 25 let.

Njihove predstavitve so uspele ukrajinsko glasbo približati najrazličnejšim segmentom argentinske skupnosti.

Danes je njihov pevovodja Ricardo Alejandro Beregovoy in mu pomaga Alejandro Kaczor. Značilno je, da imajo mlade in sveže glasove, v veliki meri mladostne, ob spremljavi harmoničnega zvoka bandur. Poleg ra-

Zbor San Martin

zvoja in promocije tega inštrumenta je njihov cilj reševanje starodavnih in tradicionalnih pesmi iz ukrajinskega vokalno-bandurističnega repertoarja, ki so bile dolga desetletja pozabljene in so edinstvene lepote ter dragocene vsebine, tako poetično kot kulturno.

Predstavili so se v različnih dvoranah in gledališčih, doma in v tujini. V tekočem letu 2023 Capella praznuje 62 let.

Zapeli so **Ой гиля, гиля Ой hylia, hylia** i Buenos noches, muchacha! , **Ой гарна я, гарна Ой harna ia, harna** iOh, que bella soy!, **На калині мене мати колихала На kalyni mene maty kolyjala** Mi madre me acunaba en una planta de viburnum, **«Ой ти місяцю» – «Ой літає соколонько»** iOh tú, lunita!, **Гей соколи Hei sokoly** iVamos, halcones! **Щедрик Shchedryk** (Villancico de abundancia) in **Виспівує соловеико Vyspi-vuie soloveiko** Canta el ruiseñor.

Tretji zbor je bil Zbor italijanskega društva

Gral. San Martín, ki ga je 4. aprila 2009 ustanovil partner in član upravnega odbora Mario Siciliano. Njegov prvi direktor je bil profesor Daniel Saito. Od junija 2016 pa ga vodi profesorica Paula Mancini.

Glavni cilj zbora je širjenje popularne in lirične italijanske glasbe med svojimi člani in prijatelji, saj je organizator številnih srečanj in koncertov na sedežu italijanskega društva v okraju San Martín. Udeležili so se številnih nastopov na različnih področjih in zborovskih srečanj po celi državi. V letu 2019 je zbor praznoval 10 let svojega delovanja.

S pesmijo **O marenariello** (Gennaro ottaviano/Salvador gambardella, priredba: Paula Mancini) so stopili pred oltar in zapeli tudi **Signore delle cime** (Giuseppe di Marzi, Sapore di sale in Gino Paoli Arreglos v priredbi PM), **L'italiano** (Toto Cotugno, priredba: Alejandro Fernandez Cordaro). Za konec pa so zapeli znano **VA, PENSIERO** (Giuseppe Verdi,

Ukrajinski zbor

Italijanski zbor

iz opere Nabucco)

Za konec so se združili vsi trije zbori, več kot 80 pevcev je stopilo pred oltar in pod vodstvom Ariane zapelo La Nochera ob spremljavi Tonija Podržaja na kitaro. S to pesmijo so se zahvalili Argentini, saj je vsem trem skupnostim odprla vrata in postala dom naših prednikov.

Ariana se je v imenu Sanmartinskega zbora zahvalila vsem prisotnim, župniku Antoniu za gostoljubnost in prostor ter Ukrajinskemu in Italijanskemu zboru za tako lep večer.

Glasba nas združuje in nam daje možnost, da povemo svojo zgodovino. Uživali smo v petju in poslušanju in z vsako pesmijo postali bogatejši.

Koncert smo izvedli s podporo Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Juli Kastelic

Napovedovalka

Vsi trije zbori

Darilo italijanskega zbora

Publika

Vsi pevovodje

»ENA PO DOMAČE« V MENDOZI | *Mladina Našega doma*

Ob koncu lanskega leta smo mladi iz San Justa začeli razmišljati o delovanju za naslednje dobo. V koledarju nismo videli nobene okrogle obletnice ne nobenih izrednih dejavnosti, kar se nam je zdelo odlična priložnost, da bi organizirali nov zanimiv projekt.

Med vsemi dosežki leta 2022 je izstopala izvedba originalnega muzikala »Ena po domače« pri našem 61. mladinskem dnevu. Ker smo po tej predstavi dobili tako lepe odmeve, smo želeli izkoristiti opravljeno delo in iz tega narediti nekaj večjega. Odločili smo, da organiziramo že težko pričakovano mladinsko potovanje, da bi predstavili to igro Slovincem v Mendози.

Mladinski odbor je odobril načrt in predlagal ekipo, ki naj bi prevzela organizacijo potovanja. Ekipo so sestavili Nace Kržišnik, Luka Trpin, Pale Kržišnik, Luka Ravnik, Gabi Ravnik, Jana Urbančič in Leila Erjavec. Pripravili smo tudi poslovljni večer v soboto, 22. aprila, v Našem domu. Poročilo tega dogodka lahko preberete [tukaj](#). V našem Youtube kanalu si pa lahko ogledate [posnetek igre](#). Iskreno se zahvaljujemo Matjažu Godcu za snemanje in montažo!

Potovanja se je udeležila skupina 33 fantov in deklet. Po zaključenem delovnem in študijskem tednu smo se v petek, 28. aprila, zbrali na letališču Aeroparque. Čudilo nas je, da smo bili vsi točni! To se ne zgodi tako pogosto in priča o navdušenju po tem pričakovanem potovanju. Poleg naših družin sta nas tudi prišla posloviti predsednik Našega doma Marjan Godec ter Ivana Tekavec, ki nam je veliko pomagala pri izvedbi igre.

Okoli 23. ure smo srečno prispeli v Mendozo in se z avtobusom odpeljali iz letališča v kraj prenočišča. Bili smo že precej lačni, zato smo pustili kovčke v sobah in odšli na večerjo. Fric Šmon in Pavli Nemanič sta nam rade volje odprla vrata Slovenskega doma, da bi lahko tam vsi skupaj jedli empanade.

V soboto, 29. aprila, smo takoj po zajtrku šli zopet v Slovenski dom za generalko. Dela je bilo dovolj za vse: igralci, plesalci in kulturni referenti so prilagodili igro novemu odru; fantje iz skupine Luč in zvok so uredili vse potrebne tehnične naprave; ostali mladi so pa poskrbeli za nakupe in pripravo kosila.

Opoldne smo se vsi dobro najedli, pospravili prostore doma in odšli z mestnim avtobusom na izlet v parque General San Martín. Imeli smo krasno sončno vreme! Tam smo si privoščili sladoled, se sprehajali in seveda tudi fotografirali.

Vrnili smo se iz popoldanskega izleta in takoj začeli s pripravami za predstavo. Medtem, ko smo se v šolskih prostorih maskirali in počesali ter preizkušali mikrofone so gledalci počasi prihajali v dom in polnili dvorano.

Ob 21. uri se je odprl zastor in je zazvenel nam že na pamet znani prvi verz muzikala: »Kje naj zgodbo to začnem? Ali sploh vam jo povem? Še sam ne vem...«

Igra je zelo lepo izpadla! Igralci in plesalci smo uživali na odru, publika pa je navdušeno sledila zgodbi. Za to enkratno predstavo smo nekatere detajle spremenili: Tone, dolgoletni gost bara »Štorklje«, je namesto »lo de siempre« prosil vinček, Peter je pa od prijateljev

dobil krasen nasvet za zmenek s Saro: »... Jo v Mendozo odpelješ. Res obljudim, ne bo ti žal!«

Po končani predstavi nas je pozdravil predsednik Društva Slovencev v Mendози, Tine Šmon in nas obdaril z lokalnimi alfajorji. Mi pa smo mendoščanom v zahvalo za tako prijeten sprejem podali nekaj izvodov našega filma »To smo mi«. Nato smo se premaknili na dvorišče doma, kjer je bila pripravljena zakuska, seveda v spremstvu odličnega vina. Izkoristili smo priliko za pogovor in ples ob slovenski glasbi. Prišlo je tudi lepo število otrok, ki so se z nami zabavali in igrali nogomet! Tako smo se ob pozni uri poslovili od naših gostiteljev in se odpravili na počitek.

V nedeljo, 30. aprila, smo začeli dan s slovensko sveto mašo v domu. Sodelovali smo z mladinskim petjem in tudi z branjem. Načrtovali smo zelo aktiven dan, zato smo se takoj po maši vrnili v hotel in se pripravili za celodnevni izlet v naravi. Avtobus nas je prišel iskat v dom in nas odpeljal do Potrerillos. Med potjo smo se veliko pogovarjali in si ogledali krasno mendoško pokrajino. Ko smo prišli v Potrerillos smo se v dveh skupinah vrstili za rafting (vožnja po reki na gumijastem čolnu) in rappel (spuščanje s skale po vrvi). Čevprav je bilo vreme kar hladno, smo se hudo zabavali in uživali med seboj. Že skoraj ob sončnem zahodu smo se tudi spustili po vrvi čez reko! Ko smo kočno bili vsi spet suhi in smo se ob peči ogreli, smo se odpeljali z avtobusom nazaj v hotel. Po dolgem dnevu so nekateri izkoristili pot za počitek, drugi pa so raje peli ob spremstvu kitare. Na koncu poti pa smo se vsi pridružili temu veselju.

Čas v hotelu smo izkoristili, da smo pospravili vse svoje stvari in se pripravili za mirni večer. Nato smo šli v Slovenski dom na večerjo. Takrat pa se je zgodilo nekaj res posebnega. Čevprav smo bili vsi zelo utrujeni, smo si na hitro izmislili krasno razvedrilo. Spominjali smo se otroških kolonij in taborjenj in sestavili smešno igro »buchón«. Nato smo tudi prižgali zvočnike in improvizirali karaoke. Čisto vsi smo se predstavili po parih, ki smo jih sestavili z žrebanjem. S tem zabavnem trenutkom smo zaključili večer.

Prišel je ponedeljek, zadnji dan našega potovanja. Zjutraj smo pospravili sobe in zaprli kovčke. Po zajtrku smo zapustili hotel, nesli prtljago v slovenski dom in se odpeljali v Bodegas Trapiche. Tam nas je sprejel Franci Šmon, ki nas je vodil po različnih delih vinarne, razložil pomembne podatke in nam pokazal, kako se izdelava vina. Francijeva razlaga je bila za nas prav posebno zanimiva, ker je povezala pomen in zgodovino vina ne samo z argentinsko, temveč tudi s slovensko kulturo. Ob koncu obiska smo seveda nazdravili in okusili dobro vino.

Čez poldan smo prišli na domačijo Staneta Grebenc, kjer so nas mendoški Slovenci čakali z odličnim kosilom! Dobro smo se okrepčali in uživali miren dan v naravi in ob prijetni družbi. Otroci, fantje in moške so takoj po kosilu zasedli nogometno igrišče in organizirali prijateljsko tekmo.

Zadnje trenutke našega potovanja smo izkoristili za petje slovenskih in argentinskih folklornih pesmi in spremstvu harmonike in kitare. Ob 18. uri je prevoz prišel po nas. Težko smo se poslovili od mendoških Slovencev in se jim zahvalili za njihovo gostoljubnost. Med njimi smo se res počutili kot doma!

Po skupni sliki smo se odpravili na pot, najprej do Slovenskega doma in nato na letališče. Imeli smo srečen polet in pristali v Buenos Airesu približno ob enajstih zvečer. Pozdravili smo naše družine, se poslovili in odšli v svoje domove, da bi se pripravili za nov teden.

Potovanje je bilo kratko, a čudovito! Dosegli smo cilj, ki smo si ga od začetka nastavili: uživali smo kot skupina, poglobili medsebojne odnose in tudi pridobili nove vezi.

Hvaležni smo odboru Našega doma in našim družinam za spremstvo in spodbudo pri tem našem projektu.

Zahvalimo se tudi Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za sofinanciranje potovanja.

Največja zahvala pa gre Društvu Slovencev v Mendози za pozitiven odgovor, pomoč pri organizaciji obiska in sploh vsem, kar smo potrebovali. Taka lepa izkušnja je nedvomno vzbudila želje po ponovnem srečanju, bodisi v Mendози ali pri nas v Buenos Airesu.

Leila Erjavec
V imenu *Mladine Našega doma*

NEKAJ ODMEVOV:

Priložnost nastopanja v Mendози nas je navdušila in tako smo imeli bolj zanimivo in nepozabno doživetje. Najlepše je bilo to deliti z Mladino, ki je zmeraj velika ekipa. Odkar smo prispeli na letališče je avantura začela; empanade v domu, drevo, ki je padlo med vajo, sladoled in sprehod po mestu, vokalizacija pred predstavo (Fernecito v roki, seveda), itd. Hitro smo se privadili na nov oder. Igra je dobro potekala in lepo izpadla. Ljudem je bila zelo všeč, zelo so se nasmeljali. Mi smo se pa res zabavali. Počutili smo se domači, vsi so nas lepo sprejeli in pomagali. Naslednje dni smo vsi skupaj uživali Mendozo pri raznih izletih. To doživetje bo vedno ostalo v spominu. Upajmo, da se to ponovi!

Miki Figueroa in Sebi Žgajnar

Mladinsko potovanje v Mendozo se mi je zdelo pomembno, ker je važno da se Slovenci v Argentini še naprej družimo in ohranjamo slovenstvo, saj je nadaljevanje naše skupnosti odvisno od tega. Tudi nam je služilo, da se mladi bolje spoznajo in izboljšamo medsebojne vezi.

Moj najljubši trenutek se je zgodil v nedeljo zvečer. Medtem, ko smo čakali večerjo smo nekateri igrali ping-pong, drugi so pa igrali namizne igre ali se pogovarjali. Po večerji smo sestavili "buchón": to je igra, ki smo se jo naučili pri potovanjih Mladcev in Mladenc. Nato smo pripravili karaoke in se veliko zabavali s smešnimi pesmimi, ki so jih nekateri pari izbrali. Nazadnje pa smo prižgali zvočnike in začeli plesat. Zelo je bilo zanimivo, vsi smo se lahko sprostiti in uživali lep trenutek!

Bojan Erjavec

V ponedeljek smo se po končanem obisku vinske kleti "Trapiche" napotili v domačijo Staneta Grebenc. Tam so nas že pričakovali mendoški Slovenci, nekaj časa smo z njimi klepetali, nato pa začeli s kosilom. Jedli smo krasne sendviče z različnimi vrstami mesa in z omakami. Vsaj jaz sem spremljal sendviče s dobrim belim in rdečim vinom. Res je bila okusna poslastica.

Bolj dragoceno pa je bilo to, kar sem lahko delil s slovensko mendoško družino. Globoki pogovori, igre z otroci, nogometna tekma (čevprav sem izgubil), dobra volja med ljudmi, petje slovenskih in argentinskih narodnih pesmi, občudovanje milosti, prednosti in talentov, ki jih imajo Mendoščani. V eni besedi: Krščanstvo!

Lepo in dobro je bilo, želel bi, naj stik z njimi raste in se poglobi.

Matej Urbančič

Po dolgem času smo mladi iz našega doma uživali skupno potovanje. Predstavili smo igro "Ena po domače".

V Društvu Slovencev v Mendози so nas zelo lepo sprejeli, osebno sem zelo užival, ko smo nastopali. Zelo me je razveselilo videti toliko otrok, ki so z navdušenjem gledali igro in se veliko smejali. Eden od najlepših trenutkov, ki mi bo ostal vedno v spominu je bil zadnji dan, ko so nas povabili na domačijo družine Grebenc. Zelo lepo smo se imeli, okusno jedli in pili dobro mendoško vino, igrali nogomet in skupaj peli argentinske in slovenske pesmi. Nepozabno!

Nico Oblak

NOVICE IZ SLOMŠKOVE ŠOLE

OBISKI...

V soboto, 3. junija, smo v Slomškovi šoli po koncu rednega pouka prejeli poseben obisk: k nam so prišli naši prijatelji, učenci ostalih slovenskih sobotnih šol v Buenos Airesu. Pridružili so se nam pri kosilu, nato smo se pa vsi skupaj igrali na vrtu Slomškovega doma. Pice, empanade, pa med dvema ognjema, nogomet, košarka - ničesar ni manjkalo. Zmagovalci teh tekem so v dar prejeli veliko čokolado!

Vsi skupaj smo preživeli lepo, veselo popoldne, po malici smo se pa vsi odpeljali spet domov. Še prej smo si pa obljubili, da bomo taka srečanja večkrat ponovili.

DAN NAŠIH DRAGIH OČKOV!

V soboto, 17. junija, smo v šoli praznovali dan vseh atijev in starih-očetov! Povabili smo jih k nam v šolo. Najprej smo se vsi skupaj udeležili sv. maše, ki jo je daroval naš župnik in katehet g. Cukjati, potem smo jih pa razveselili z pristrčnim nastopom, ki so ga pripravile naše pridne učiteljice in učitelji! Skupaj smo se igrali nogomet, očete tudi lepo pogostili, za konec smo jih pa obdarili z lepimi knjižicami.

Takole je nam vsem, očetom in otrokom, povedal voditelj Slomškove šole Jani Kocmur: "Naši očete so naši junaki. So naši zaščitni-

ki, na katere se lahko zanesemo. Vedno nas spodbujajo, nam nudijo nasvete in nas učijo pomembne življenjske lekcije. S svojo prisotnostjo nas naučijo poguma, vztrajnosti in odgovornosti. So naši vzorniki, po katerih se zgledujemo.

Očetovski dan je priložnost, da svojim očetom izkažemo hvaležnost za vso ljubezen, trud in žrtvovanje, ki ga vlagajo v našo srečo. Morda nam dajejo nasvete, se igrajo z nami, nas učijo novih veščin ali nas preprosto objestijo, ko potrebujemo tolažbo. Vse te geste kažejo, kako zelo nas imajo radi."

ROJSTNI DAN REPUBLIKE SLOVENIJE

V Slomškovi šoli se vsakega 25. junija spominimo rojstnega dne domovine naših dedov. Tokrat smo pa na naše praznovanje povabili tudi odbor in člane Slomškovega doma. Vse naokoli smo Dom okrasili s slovenskimi zastavicami, bilo je veselo in praznično.

Nagovoril nas je voditelj šole, Jani Kocmur: "Kot mladi ljudje imate pomembno vlogo pri soustvarjanju prihodnosti Slovenije. Vi ste naša prihodnost, vi boste prevzeli odgovor-

nost za nadaljnji razvoj naše države. V vaših rokah je moč, da prispevate k pozitivnim spremembam in izgradnji boljše družbe.

Nikoli ne pozabite, da vsak posameznik šteje in ima moč, da spreminja svet okoli sebe. S svojim znanjem, idejami in inovacijami lahko pripomorete k napredku družbe. Bodite radovedni, vedoželjni in vztrajni v iskanju znanja ter razvijanju svojih sposobnosti.

Poleg tega pa se moramo tudi zavedati vrednosti solidarnosti in medsebojnega spoštovanja. Vsi smo enakovredni, ne glede na našo starost, izvor ali okoliščine. S spoštovanjem drug do drugega gradimo močno in povezano skupnost, ki temelji na vrednotah enakosti, pravičnosti in strpnosti."

Najlepši trenutek praznovanja pa je bil, ko smo v zrak spustili balone z barvami slovenske zastave: bele, modre in rdeče.

Vsi otroci smo ponosni na našo drugo domovino Slovenijo. Nekateri od nas so jo že obiskali, drugi nestrpno pričakujemo dneva, ko jo bomo lahko spoznali.

Vse najboljše, Slovenija!

Slomškova šola

MESEC SPOMINA

SPOMINSKA PROSLAVA

v Slovenski vasi

25.6.2023

V letu, ko obhajamo stoletnico rojstva in osemdesetletnico njegove mučeniške smrti, je Dani Grbec posvetil spominsko proslavo Alojziju Grozdetu, temu mlademu slovenskemu mučencu, ki je v kratkih dvajsetih letih življenja postal svetilnik po svoji globoki veri in prozorno čisti narodni zavesti.

Praznovanje se je pričelo s sveto mašo za vse slovenske žrtve vojne in komunistične revolucije, ki jo je v cerkvi Marije Kraljice daroval župnik g. Toni Burja CM. V počastitev blaženega mučenca je na oltar postavil njegove relikvije, se mu v molitvi priporočil in ga postavil za zgled pogumnega pričevanja ljubezni do Kristusa in življenja po evangeljskih načelih. Vodil je tudi molitve ob spominski plošči pri vhodu v Hladnikov dom, kjer je Viktor Rot, sin poslednjega vaškega domobranca, pristavil šop rdečih nageljnov.

Ob vstopu v zatemnjeno dvorano so učenci slovenske šole prinesli goreče svečke in jih položili na za to pripravljen prostor med skrbno in lepo izdelano odsko sceno.

Za akademijo je Dani izbral vrsto Grozdetovih pesmi iz njegovega obširnega, čeprav malo znanega opusa. Martin Sušnik jih je didaktično povezal v zgoščen življenjepis s poudarkom na vodilnih vrednotah ki so zaznamovale njegovo intenzivno življenje in

bile povod za njegovo prezgodnjo hudodelno usmrtnost.

Pesmi so podali že izšolani recitatorji Milena Rodriguez Burja, Lourdes Kocjančič, Valerija Urbanija, Tomaž Ahlin, Andrej Cukjati, Marko Kocjančič, Boris Rot, Tomaž Sušnik in Jeremias Žitnik po zamisli in režiji Danija Grbca, povezavo v off glasu je posnel Marjan Adamič, za scenski prostor, osvetljava in zvok so poskrbeli Mariela Urbanija, Fede Cerar, Jože Mehle in sodelavci, za kostume Helena Cerar, za maskiranje Vanika Jazbec, za slikanje Marko Čeč, za ročni program Monika Urbanija in za video posnetke Martin Grbec. Pri vseh delih je bila očitna skrb do zadnje malenkosti, da je vse potekalo brezhibno.

V povdarek vrednot, ki so tako Grozdet kot protikomunistične borbe vodile v življenju do mučeniške smrti, so prisotni zaključili proslavo z domobranksko pesmijo Moja domovina.

Slovenska vas

78. SPOMINSKA PROSLAVA

v San Martinu

V nedeljo, 25. junija, smo se udeležili spominske proslave v čast domobrancem in žrtvam komunistične revolucije v Sloveniji.

Že pri sveti maši nas je dr. Jure Rode prosil naj, poleg drugih namenov, molimo tudi za padle domobrnce in žrtve komunistične revolucije.

Po sveti maši smo se zbrali v Domu pred spomenikom - ploščo z imeni padlih domobrancev, kateri so bili sorodniki članov Doma San Martín. Na žalost je to zelo velika plošča in je popisana z veliko imeni.

Proslava se je začela, ko je gospod Slavko Truden (edini še živi domobranec v San Martinu) položil slovenski šopek pred spomenik. Sledil je govor dr. Jureta Rodeta, med drugimi mislimi je povedal, da če ne bi komunisti začeli revolucije, če ne bi pobijali ljudi, saj so jih pobili čez tisoč dvesto predno se je ustanovila vaška straža, tudi ne bi bilo domobrancev. Ne bi bilo toliko fantov in mož ki so darovali svoja življenja.

Ko je škof dr. Rožman opozarjal na nevarnost komunizma, ni bil sam. Isto so opozarjali škof Stepinac na Hrvaškem in škof Beran na Češkem, kardenal Višinski na Poljskem, kardenal Mindženty na Madžarskem in tako povsod kjer je bil komunizem: na Kitajskem in drugod.

Dr. Rode je prosil molitev za domobrnce, če jo kateri še potrebujejo, predvsem pa za

njihove morilce.

Končal je s prošnjami, molitvijo in blagoslovom pred spomenikom.

Nato se je slišala iz ozadja trobenta. Bilo je zelo ganljivo.

Za konec je zbor zapel »Večernica« in »Rož, Podjuna, Zila«, vsi skupaj smo pa zapeli »Moja Domovina«.

Odbor Doma se zahvali gospe Lučki Marinček Kastelic, ker je naredila in podarila slovenski šopek ter gospodu Janezu Filipič, ker je pripravil vse potrebno za proslavo.

Lučka Makek

PRAZNIK DRŽAVNOSTI *na Pristavi*

V soboto 24. junija smo se prav posebno spomnili na Slovenijo. Dan pred praznikom neodvisnosti smo se igrali in ponavljali vse, kar znamo o naši drugi domovini.

Študenti tečaja Slovenščina za vse, pod vodstvom Andreje Šeme Mele in Monike Češarek Kenda so okrasili dvorano in pripravili različne igre za otroke. Tako so presenetili učence Prešernove šole in učiteljice.

Najprej so vsi dobili zaponke s slovenskimi zastavicami. Nato so v igri Rayuela pokazali

znanje zemljepisa in tako šli iz Argentine v Slovenijo. Potem so tekmovali v dveh skupinah in sestavili besedo Slovenija (najmlajši so poimenovali črke, starejši so pa s črkami sestavljali nove besede). Na drugi strani jih je že čakala tombola besed. Vsak je izbral določeno število in si sam sestavil tablico. Študenti so klicali besede in otroci so jih črtali. Ni bil samo en zmagovalec, ker igra se je končala s klicanjem vseh besed in tako so vsi dobili močan aplavz. Pa še dve igri za najmlajše,

prva je bila iskanje 32 rdečih nageljev (tako so tudi ponovili štetje) in druga, sestavljanke s slikami, kot na primer kozolec, zmaj, lipa, zastava, grb, nagelj, zemljevid, itd.

Za zaključek in po molitvi smo pa še s starši zapeli Sloveniji za rojstni dan ter navdušeno zaploskali. Vsaka zabava se konča s spominčki, zato so študenti podarili otrokom vrečke s sladkarijami, nalepko z grbom in balončke.

Živijo naša Slovenija! Vse najboljše za 32 let neodvisnosti!

Pristava

ODTISI 4 - 2023 SKAVTI OŽIVELI ZA EN VEČER V TRSTU

Slovenski tržaški skavti so praznovali sedemdeset let delovanja, pa so za to priliko sestavili zelo bogat program. In z enim samim večerom ga ni bilo mogoče zaobjeti. Sestavili so posebno skupino z imenom Trop 70, ki sta jo vodila kar skavtska načelnica Vlasta Novak in načelnik Matija Premolin. V tem programu so bili štirje večeri namenjeni obujanju zgodovinskih in osebnih spominov v življenju slovenskih tržaških, goriških, koroških skavtov. Večeri so bili že v lanskem letu; za letošnje pa je ostalo še poglavje slovenskih skavtov v povojnih begunskih taboriščih, v Kanadi in v Argentini. To se je zgodilo v Finžgarjevem domu na Opčinah pri Trstu v petek, 9. junija 2023.

Duša teh večerov je bil Ivo Jevnikar, zdaj upokojeni časnikar na Radio Trst A in seveda - skavt! Večer je začel sedanji načelnik Saša Marsetti, saj se je z novim letom vodstvena ekipa zamenjala. Začel je s skavtsko molitvijo, ki so jo zmolili tudi prisotni skavti.

V prvem delu je Ivo sam predstavil delovanje skavtov v begunskih taboriščih. Delovali so tako v Italiji kot v Avstriji. Ker so v Avstriji bila taborišča pod britansko komando in so se ti zavedali, da je treba mladež zaposliti in vzgajati, so v večji meri podprli slovenske skavte v njihovih taboriščih. Ivo je pokazal nekaj slik iz tega časa, kjer so – kljub begunstvu – imeli skavti primerna oblačila in tudi svoje prapore. V okviru slike z razstave v

taborišču, je bila razvidna skavtska iznajdljivost: ko je taboriščnik napisal pismo, je nanj moral nalepiti znamke. Skavti pa so izdali svoje »znamke« in taboriščniku z znamko »zaračunali« uslugo, da so mu oni odnesli v mesto pismo na pošto. S tem so dobili nekaj denarja za svoje delovanje.

Slovenske skavte v Argentini je predstavil Franci Žnidar. Spregovoril je o njihovem delovanju, predvsem pa o voditelju, Marjanu Trtniku, Sinjemu orlu. Trtnik je bil skavt že v Sloveniji, potem pa v begunskih taboriščih v Italiji in končno v Argentini. Na noge je postavil slovensko skavtstvo v Argentini, je pa tudi veliko sodeloval z argentinsko skavtsko organizacijo in ji pomagal s svojimi izkušnjami. Povezan je bil tudi z drugimi emigrantskimi skavti v Argentini in z njimi organiziral skupni jamboree in taborjenja.

Franci je povabil, da z njim zmolimo skavtsko molitev, ki so jo oni molili na začetku vsake dejavnosti. Tudi skavtsko himno je zapel. Vendar nihče od prisotnih ni poznal ne

Pavle Novak CM, Ivo Jevnikar in Tine Frančeški med pogovorom o skavtih v Kanadi.

ene ne druge.

Na tem večeru smo si lahko ogledali nekaj kosov skavtskih uniform, predvsem pa prapor-zastavo, ki so jo skavti dobili konec leta 1963. Kot je zapisal kronist v Svobodni Sloveniji, je »napravil načrte g. Andrej Makek na osnovi predvojnega skavtskega prapora v Ljubljani, v njegovo izdelavo je pa položila vso ljubezen ga. Polonca Makekova.« Polonca Makek je bila tudi botra pri blagoslovitvi prapora, skupaj z botrom Jožetom Leskovarjem.

Prapor je res edinstven in barvit, ima pa še nekaj posebnosti: na drogu so razporejeni leseni obroči, na katerih so pribiti pozlačeni in posrebreni lipovi listki. Na njih so vgravirana imena organizacij in oseb ali družin, ki so s svojim darom pripomogli, da so skavti dobili svoj prapor. Kar dolga vrsta listov je.

Druga posebnost je zaključek na vrhu droga: v krogu izrezan lilijin cvet, skavtski znak, ki ga je naredil Marjan Trtnik sam. Nekaj časa je bil zaposlen v delavnici pozlačevalnici in je bil večič takega dela.

In zakaj je prapor iz Argentine shranjen pri tržaških skavtih? Po Trtnikovi smrti in ukinitvi Zveze Slovenskih skavtov so prapor hranili pri Makekovih. Pred kakimi desetimi leti pa so se odločili, da naj bo prapor pri skavtih, zato so ga izročili slovenskim tržaškimi skavtom v hrambo.

Podpisani pa sem predstavil nekaj kronik, ki so izšle v našem tedniku in o pomembnosti takšnih zapisov, saj drugače ni ostalo nič izdanega (skavtskih publikacij žal ni v nobenem arhivu ne knjižnicah, razen kake izjeme).

Tudi v Kanadi so bili slovenski skavti. O njih sta poročala Tine Frančeški in Pavle Novak CM. V Kanadi so organizirali skavte v letu 1962 v obeh slovenskih župnijah v Torontu. Bili so vključeni v kanadsko zvezo, vendar so

Skavtski prapor in nekaj delov skavtske uniforme.

si prizadevali, da so bili do neke mere samostojni. Tine je bil že prej skavt, saj se je leta 1964 preselil v Kanado in je svoje skavtstvo pridobil v tržaškem Rojanu, razvil v novem okolju. Pripovedoval je o raznih taborjenjih v kanadski divjini in potovanjih s kanuji po kanadskih jezerih. Omenjen je bil način, kako so v Kanadi skavti (tudi slovenski) imeli svoj »dan jabolka«, ko so hodili okoli in prosili za darove, v zameno pa so dobrotniki od njih dobili jabolko.

Pavle prej ni bil skavt. Ko je bil poslan leta 1994 v Kanado in je postal njihov duhovni vodja, je dobil skavtski staž. Pripovedoval je, kako veliko navdušenje je vzbudilo načrtovanje in izvedba potovanja v Slovenijo. Okoli štirideset skavtov, podobno število srednješolskih abiturientov in še okoli dvajset spremljevalcev je spoznavalo Slovenijo. Skavti so imeli svoje taborjenje v družbi slovenskih skavtov (predvsem iz Štepanje vasi) v Srednji vasi v Bohinju, kar jim je dalo moči za nadaljnje delo.

Žal je skavtstvo v obeh državah zamrlo, a prav zato je pohvale vredna iniciativa Tropa 70, da je vsaj za en večer oživel skavtstvo v obeh Amerikah. In da je poskrbel ne samo za pisne kronike, pač pa tudi v živi sliki, ki bo prikazano na kanalu YouTube. Tam so že vidni prvi trije večeri. Za četrtega je treba samo še malo počakati ...

GB

Načelnik tržaških skavtov Saša Marsetti pozdravlja udeležence večera.

Moderator Ivo Jevnikar in Franci Žnidar predstavljata skavte v Argentini.

Franci Žnidar s skavtskim praporom.

Bogato vezena stran s sv. Jurijem in mogočnim zaključkom droga.

Kristjani in družba 5

SZSO Prvi poletni tabor goriškega klana KAOS v Kanalski dolini Pripadniki različnih generacij, združeni v eno družino

Članstvo in njegova dejavnost sta v letu 2023 dosegla vrhunec. V prvi polovici leta so se člani klana KAOS zbrali na poletni tabor v Kanalski dolini. Tabor je bil bogat s vsebinami in dejavnostmi, ki so pripadnike različnih generacij združili v eno družino. V taboru so se udeležili člani klana KAOS, ki so bili razporejeni v različne skupine. Skupaj so se udeležili taboru člani klana KAOS, ki so bili razporejeni v različne skupine. Skupaj so se udeležili taboru člani klana KAOS, ki so bili razporejeni v različne skupine.

OPČINE Ob 70-letnici tržaških skavtov Skenila so se zanimiva srečanja iz niza Skavtski spomini

Opčine so se zanimivo srečale ob 70-letnici tržaških skavtov. Skenila so se zanimiva srečanja iz niza Skavtski spomini. Srečanja so bila zanimiva in bogata s vsebinami. V srečanjih so se udeležili člani klana KAOS, ki so bili razporejeni v različne skupine. Skupaj so se udeležili srečanju člani klana KAOS, ki so bili razporejeni v različne skupine.

Še o slovenskih skavtih v Argentini:

[Prezvišeni med slovenskimi naseljenci v Floridi \(sodelovanje\), Svobodna Slovenija, leto 1949, št. 44](#)

[Blagoslovitev Slomškovega doma v Ramos Mejiji \(sodelovanje\), Svobodna Slovenija, leto 1961, št. 38](#)

[Lep uspeh slovenskih skavtov – Jamboree emigrantskih skavtov v Parque Pereyra, Svobodna Slovenija, leto 1960, št. 4](#)

[Lepa skavtska slovesnost v Buenos Airesu – Blagoslovitev prapora na Pristavi, Svobodna Slovenija, leto 1964, št. 1](#)

[Zasluzno delo naših skavtov – Izročitev slovenskega prevoda Martina Fierra Muzeju Joséja Hernández v San Martinu, Svobodna Slovenija, leto 1970, št. 36](#)

[Marjanu Trtniku v spomin – Nekrolog, Rudolf Smersu, Svobodna Slovenija, leto 1974, št. 25](#)

[Zveza slovenskih skavtov - Ponatis iz Mladike \(Ivo Jevnikar\), Svobodna Slovenija, leto 1985, št. 49](#)

NAŠ POGOVOR | Izidor Erazem Grafenauer

V mesecu maju se je med nami mudil mladi slovenski kitarist Izidor Erazem Grafenauer. V nekaj tednih je svoj talent popeljal kar v pet argentinskih mest, ob koncu turneje pa smo ga lahko poslušali tudi v Slovenski hiši v Buenos Airesu, pod okriljem Slovenske kulturne akcije.

Iz njegovega življenjepisa izvemo, da je bil rojen l. 1991, da se je pri šestih letih začel učiti klavir, dve leti zatem pa še kitaro. Da je kitaro izbral kot glavni inštrument in l. 2008 diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Izpopolnil se je pri raznih znanih profesorjih in umetnikih.

Nastopa kot solist, pa tudi v komornih zasedbah. Za svoje številne glasbene dosežke je prejel vrsto nagrad.

→ Kar celi mesec ste bili na obisku v Argentini. Kako ste se odločili za to turnejo, tako dolgo po razdaljah in po času?

Od nekdaj sem želel obiskati Južno Ameriko, ker pa imam na srečo službo, ki mi omogoča potovanja, sem oboje združil. Ker je Argentina ogromna država, sem organiziral enomesечно turnejo, v kateri sem lahko obiskal več različnih mest, do neke mere spoznal kulturo in odigral 10 koncertov.

→ Kje vse ste gostovali in imeli koncerte? Kako vas je sprejela naša publika, kaj vas je med nami najbolj pozitivno in negativno presenetilo?

Pot sem začel v Buenos Airesu, kjer sem imel 2 koncerta, nato Mendoza, prav tako z dvema koncertoma. Sledili so Tucuman, Parana in Bariloche, kjer sem v vsakem mestu imel en koncert. Za konec sem še dvakrat igral v Buenos Airesu. Publika me je sprejela izjemno toplo, vidi se da imajo radi glasbo, sem pa tudi program sestavil tako, da sem izvajal tako slovensko kot argentinsko glasbo in nekaj svojih avtorskih skladb. Na srečo v enem mesecu nisem doživel niti ene negativne izkušnje.

→ Ali ste se v času, ki ste ga preživeli v Argentini, seznanili tudi z lokalno glasbo in glasbeniki?

Spoznal sem predvsem ogromno kitaristov, pa tudi nekaj drugih glasbenikov. Presenečen sem bil nad količino folklorne, ki se izvaja, saj v Evropi večinoma poznamo samo tango, in še to le glasbo Astorja Piazzolle.

→ Med argentinsko turnejo ste gotovo spoznali tudi mnogo Slovencev. Koliko ste o slovenski skupnosti v Argentini vedeli pred obiskom? Imate kakšno zanimivo anekdoto?

Vedel sem, da je v Argentini ogromno Slovencev, tudi o treh različnih valih priseljevanja sem bil seznanjen. Občudujem domoljubje argentinskih Slovencev, saj tudi še tretje in kasnejše generacije na Slovenijo gledajo kot svojo domovino in jo želijo tudi obiskati.

→ Poleg koncertov ste bili povabljeni tudi na mojstrske tečaje. Kje ste vodili te tečaje, kakšni publiko so bili namenjeni in kakšen je bil odziv?

Mojstrske tečaje sem imel v Buenos Airesu,

Mendozi, Tucumanu in Parana na tamkajšnjih univerzah. Namenjeni so bili študentom in profesorjem kitare. Ker je Argentina v ekonomski krizi, imajo trenutno zelo malo gostujočih predavateljev, zato sem imel občutek, da so bili mojega prihoda zelo veseli, hkrati pa mislim, da so tudi odnesli nekaj znanja, ki sem ga imel ponuditi.

→ Pa še malo o vaši glasbeni karieri. Kako je v vas zrasla ta ljubezen do kitare? Veliko je mladih, ki ta instrument radi primejo v roke, si malo zaigrajo in zapojejo, a poklicni glasbenik potrebuje zahtevno izobrazbo. Kje vse ste vi študirali?

Izhajam iz glasbene družine, kjer se je že nekaj generacij nazaj glasbo izvajalo vsaj ljubiteljsko. Moj ded je bil profesionalni čelist, prav tako moja teta, moj oče pa je profesor kitare na ljubljanski Akademiji za glasbo. Vsi štirje otroci iz naše družine smo se glasbeno izobraževali, profesionalno se z glasbo ukvarjam samo jaz, vendar mislim, da ti že osnovna glasbena izobrazba da ogromno. Pri nas kitare nikoli nismo obravnavali kot spremljalni inštrument, ampak zmeraj kot izjemno zahteven inštrument, ki zahteva ogromno posvečenosti, da lahko na njem izvajaš kvalitetno klasično glasbo. Do neke mere drži rek, da je morda kitaro najlažji inštrument za igrati, vendar najtežji za igrati dobro.

→ Nedvomno ste izjemno uspešen glasbenik, zanima nas vaše mnenje o tem, koliko k uspehu pripomore talent in koliko študij? Mislim, da je za uspeh potreben predvsem študij, menim, da imamo določeno mero talenta v sebi vsi.

→ Prejeli ste več nagrad, med njimi tudi dvakrat Prešernovo nagrado Akademije za glasbo. Kaj vam pomenijo nagrade?

Nagrade v glasbi mi ne pomenijo veliko, so sicer potrdilo o pravi smeri, vendar niso

bistvo glasbe. Zavedam se, da se imam o glasbi še ogromno za naučiti, in ne počivam na lovorikah.

→ V Argentini ste v nastopih izvajali številne lastne skladbe španske flamenko glasbe. Kdaj in kako ste začeli komponirati te skladbe, kaj vas v tej glasbi posebno privlači?

Svoje flamenko kompozicije sem začel skladati med obdobjem korona virusa. Vedno sem imel strahospoštovanje do skladateljev, odkar komponiram sam, ga imam le še več. Flamenko je izjemno privlačna umetnost, kitara v flamenko pa je najpomembnejši inštrument. Tudi tehnika v flamenko kitari je izjemno razvita, mislim da mi to znanje daje širino in večje možnosti tudi pri igranju klasične kitare.

→ Najlepša hvala za ta pogovor, želimo vam veliko uspeha v vaši glasbeni karieri, pa seveda upamo, da vas bomo še kdaj lahko slišali tu v Argentini!

Mariana Poznič - Jože Jan

Fotografije: [facebook.com/SLOinARG](https://www.facebook.com/SLOinARG)

<http://erazemgrafenauer.com/>

NOV PREVOD

Znova imamo dr. Julio Sarachu na sceni z v kastiljščino prevedeno slovensko poezijo. Tokrat gre za slovensko pesnico Sašo Vegri.

Pod naslovom *Desayuno en el regazo ordenado* (v izvorniku *Zajtrkujem v urejenem naročju*) je založba Gog & Magog izdala zbirko, ki vsebuje ne samo poezijo v slovenščini in prevodu, temveč kot uvod tudi 20 strani dolgo razpravo o pesnici, njenem delu in pomembnosti le-tega.

Knjiga, katere izdajo je podprla Javna agencija za knjigo Republike Slovenije, je bila najprej predstavljena na buenosaireškem knjižnem sejmu aprila t. l. in potem tudi na lektoratu slovenščine na Filozofski fakulteti Univerze v Buenos Airesu 14. junija. Tudi kulturna revija *Ń*, tedenska priloga časopisa *Clarín*, je objavila o tem delu.

A zakaj ravno Saša Vegri, nam najboljše lahko razloži Julia sama:

Spoznala sem delo slovenske pesnice Saše Vegri, ko sem pripravljala svojo doktorsko

*nalogo za univerzo. Želela sem preučiti medsebojni vpliv poezije ter političnih in socialnih procesov v zgodovini slovenske kulture od začetka 19. stoletja do leta 1991, in sicer skozi analizo del nekaterih najpomembnejših avtorjev literarne zgodovine. Pesnik Brane Mozetič, s katerim sem sodelovala ob številnih priložnostih, odkar smo začeli objavljati prevode slovenske poezije z založbo Gog & Magog leta 2006, mi je priporočil, da preberem Sašo Vegri, če želim zaobjeti celotno panoramo zgodovine poezije, ki sem jo poskušala rekonstruirati za raziskovalno delo, ki sem ga razvijala. Ko sem brala njene pesmi, sem dojela, da se v njenem delu zazna pomemben trenutek v slovenski zgodovini: repozicioniranje družbene vloge žensk v 60. letih 20. stoletja, vključujoč vse težave in spremembe, ki jih je to prineslo. Njeno delo je zelo aktualno in močno interpelira sodobnega bralca, na eni strani kar zadeva vsakodnevna opravila žensk, težave doma, z otroki, službo in partnerjem, po drugi strani pa vzbija za nadaljevanje pisanja in gojenje notranje zavesti, ki se odraža na njihovih metafizičnih željah in težnjah. Izdaja je dvojezična in vključuje dve avtoričini knjigi, *Zajtrku-**

Julia na knjižnem sejmu

Knjiga v knjigarnah

jem v urejenem naročju (1957) ter Ofelija in trojni aksel (1967). V doktorski nalogi, ki jo je leta 2021 objavilo uredništvo Constelaciones de la Facultad de Filosofía y Letras UBA, sem vključila nekaj pesmi Vegrijeve, od leta 2018 pa sem jih vključila tudi v programe seminarjev zgodovine slovenske poezije, ki sem jih poučevala na UBA leta 2018, 2019 ter 2020, ampak prevod celotne knjige je ostajal neobjavljen. Nekatere pesmi so neformalno krožile med študenti, ki jih je zelo zanimalo delo avtorice, še posebej med dekleti, ki so mi večkrat rekle, da bi si jih želele prebrati še več. Končno smo lahko objavili celotni prevod obeh knjig v tej izdaji Goga & Magoga, zahvaljujoč podpori JAK in velikodušnosti Saše Lavrinč, hčerke Saše Vegri, ki nam je velikodušno dovolila prevod in objavo dela.

Na Filozofski fakulteti so se pa poleg študentov izbrane učne ure predstavitve udeležili še drugi obiskovalci in ji vsi z zanimanjem sledili. Po uvodnih besedah lektorice Tjaše Lorbek je direktorica založbe Vanina Colagiovani na kratko predstavila, kako so se pred leti usmerili v slovensko in slovensko književnost in z njo uspešno nadaljevali. Omenila pa je tudi druge uspešnice založbe, na primer

obsežno antologijo sodobne kitajske poezije, Dantejev *Pekel* in še. Julia je pa v nadaljevanju ne samo predstavila knjigo, temveč tudi opisala, kako je prišla v stik s slovenščino, s slovensko književnostjo, govorila je tudi o povezavi, ki jo je odkrila med Slovenijo, Rusijo in Argentino (Prijatelj, Dostojevski in Jauretche) potom slike slovenskega skitalca, in da bo raziskovala še o povezavi med Gradnikom in Eliotom. Na koncu je z zelo enostavnim performansom prebrala tudi tri odlomke Vegrijeve v prevodu. Kot vedno jo je bilo zelo prijetno poslušati, saj jasno in razločno razlaga ter vsakič dobro zaokroži sleherno temo, ki jo načne.

V zaključku je Tjaša Lorbek povabila navzoče, da zastavijo vprašanja, in se vsem zahvalila za prisotnost.

Na mizi je bilo razstavljeno lepo število knjig založbe Gog & Magog, poleg Vegrijeve tudi druge, večinoma dvojezične, izdaje slovenske poezije, ki so jih študenti radi nabavili.

Kot je bilo že večkrat rečeno, Julii gre velika zahvala za promocijo naših pesnikov in pisateljev v Argentini, celo v akademskih krogih.

Rok Fink

Lektoriranje: Tjaša Lorbek

Knjige na lektoratu

KOLENDAR

23. julija
Prijateljsko kosilo v Našem domu

5. avgusta
20. obletnica
Folklorne skupine Mladika

6. avgusta
Mladinski dan v Slomškovem domu

19. avgusta
Pevsko glasbeni večer

20. avgusta
Romanje v Lourdes

27. avgusta
Mladinski dan v San Martinu

2. septembra
Skupni koncert slovenskih zborov
v San Martinu

3. septembra
Mladinski dan na Pristavi

9. septembra
Obletnica Prešernove šole

OSEBNE NOVICE

† SMRT

20. junija 2023 je odšla po plačilo
k nebeškemu Očetu **Zdenka Virant Jan**.
Naj počiva v miru!

Prošnja za pomoč pri iskanju oseb

Na Veleposlaništvo RS v Buenos
Airesu iščemo stik s spodaj
navedeno osebo:

- ga. **DELHOTAK Marija roj. HUJS**

5. mednarodna konferenca
Vzgoja za ljubezen do domovine in države

JEZIK KOT TEMELJ NARODNE IDENTITETE

sobota, 18. november 2023,
OŠ Notranjski odred Cerknica / splet

Na konferenci lahko sodelujete s svojim prispevkom.

Informacije in prijave:
DKPS, Rožna ulica 2, 1000 Ljubljana, 01/43-83-983 (tor., čet. 9.00-12.00)
konferenca@dkps.si
www.dkps.si/izobrazevanje

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

DREVO

28. junija se v mnogih državah praznuje svetovni dan dreves. Švedska je bila prva država, ki je ustanovila dan dreves že leta 1840. Svetovni dan dreves pa je ustanovil Svetovni gozdarski kongres v Rimu leta 1969.

Drevesa prispevajo k zmanjševanju okoljskega in podnebne onesnaževanja, ki ga povzročata človek. Drevesa čistijo zrak in tla in so bistvena za ohranjanje življenja na Zemlji. Znanstvene raziskave so dokazale, da drevo živi povprečno 50 let in v tem času koristi naravi v vrednosti 200.000 ameriških dolarjev (ustvari za 30.000 dolarjev kisika, 62.000 dolarjev je vreden njegov proces čiščenja zraka, 31.000 dolarjev je vredno njegovo preprečevanje erozije tal in povečava rodovitnosti zemlje, reciklira za 37.500 dolarjev

vode in nudi dom živalim v vrednosti 31.000 dolarjev). Pri vsem tem ni upoštevan zaslužek prodaje sadežev in lesa.

Posadi drevo in prispevaj k varovanju okolja! O drevesu nam govori tudi mnogo pregovorov, prisluhnimo jim!

• **Drevo, ki ima močne korenine, se nevihti smeji.** (malajski pregovor)

• **Dolgovi so kmetiji, kar črv drevesu.** (slovenski pregovor)

• **Najboljši čas za posaditi drevo je bil pred 20 leti. Drugi najboljši čas je ZDAJ!** (afriški pregovor)

• **Drevo pade, kamor visi.** (slovenski pregovor)

• **Kdor posadi drevo, misli na jutri.** (ljudski pregovor)

• **Šele ko bo zadnje drevo umrlo in zadnja reka zastrupljena in zadnja riba ulovljena bomo spoznali, da ne moremo jesti denarja.** (pregovor ameriških indijancev Cree)

• **Jabolko ne pade daleč od drevesa.** (slovenski pregovor)

• **Eno drevo še ni gozd.** (malgaški pregovor)

• **Drevo se na drevo naslanja, človek na človeka.** (slovenski pregovor)

• **Kamni letijo samo na drevo, ki je polno sadja.** (latinski pregovor)

Izbral: **Jože Jan**

Dvojno bogastvo izkoristi

30. junij ob 21. uri
ŠTEVERJAN
Festival narodno-zabavne glasbe

1. julij ob 18. uri
VIPAVA
Dobrodošli doma 2023

2. julij ob 18. uri
LJUBLJANA ŠENTVID
Zavod sv. Stanislava
29. Tabor Slovencev po svetu

5. julij ob 20. uri
ŠENTJOŠT NAD HORJULOM
Dvorana kulturno prosvetnega društva
Ivan Cankar

12. julij ob 20. uri
DIJAŠKI DOM BEŽIGRAD
Mladinska poletna šola

21. julij ob 19. uri
SELE NA KOROŠKEM

27. julij ob 20. uri
LOGATEC
Narodni dom

»Jaz sem vstajenje in življenje, kdor veruje vame bo živel, tudi če umrje.«
(Janez 11,25)

20. junija 2023 je odšla po plačilo
k nebeškemu Očetu

† ZDENKA VIRANT JAN

Iskrena hvala prijateljem in znancem za izrečeno sožalje.
Hvala vsem, ki ste jo spremili v uri slovesa in vsem, ki se je spominjate v molitvi.

Žaljujoči:
Sinovi Branko, Andrej z ženo Vilmo Vodnik in Jože z ženo Marto Vodnik
Vnuki: Nadia, Gabriela, Marjan, Niki, Emil in Cristian
Ostali sorodniki

Argentina – Bariloche, Buenos Aires, Jujuy
Slovenija, Danska

54. PEVSKO GLASBENI VEČER

19.08.2023

Bliža se
54. Pevsko Glasbeni Večer.
Bi rad/a igral/a? Lahko se
vpišeš pri Alenki na:
11-3095-6604.
Tudi lahko povabiš ljudi, da bi
sodelovali na PGV-u.

Svobodno Slovenijo podpirajo

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOvence V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Grupo HZ

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

BAJDA s.r.l.